

DDS 726

Genève 1551

1. Gak ud, min sjæl, be - tragt med flid i den - ne skøn - ne som - mer - tid Guds un - der - ful - de ga - ver! Se,

2. Hvert træ nu pran - ger med sit løv, og jor - den dæk - ker til sit støv med som - mer - grøn - ne klæ - de, og
 3. Højt svin - ger sig de lær - ker små, og du - er - ne fra dunk - le vrå i skov og mark sig fry - der, og
 4. Hver hve - de - mark om gyl - den høst nu var - sler til den gam - les trøst og til de un - ges glæ - de; og
 5. Ak, tæn - ker jeg, er der så stor en skøn - hed på den fald - ne jord for syn - de - re at fin - de, hvor
 6. Hvor må det væ - re sødt i - sær at van - dre i Guds ha - ven dér i e - vig - he - dens som - mer og
 7. Vel - sign os med din Hel - lig - ånd, og plej os med din e - gen hånd, så vi for dig må væ - re som

hvor hvert lil - le blom - ster - par sig yn - de - fuldt nu smyk - ket har på mark - er og i ha - ver!

skøn - ne - re er lil - jens dragt end Sa - lo - mon i al sin pragt på gyld - ne kon - ge sæ - de.
 nat - ter - ga - len, hør en - gang! nu syn - ger glad sin vek - sel - sang, så bjerg og dal gen ly - der.
 Pa - ra - di - sets tak - ke - sang gen ly - der i en ef - ter - klang fra la - ve bar - ne sæ - de.
 skal vi da vel fry - des ved al glan - sen af Guds her - lig - hed, som er i Him - len in - de!
 hø - re dér den dag så lang de tu - sin - de se - ra - fers sang, hvor nat - ten al - drig kom - mer.
 blom - ster små med lif - lig lugt, som træ - er fyldt med yn - dig frugt til Je - su Kri - sti æ - re!

8. Og, Fader, når du ejegod
 oprykker blomsten med sin rod
 for bedre den at gemme,
 o, plant mig da, og giv mig læ
 ved livets væld, af livets træ
 i Paradis derhjemme!